

Bilaga 1

Länsrätten i Stockholms län
115 76 Stockholm

Yttrande i mål nr 955-08, rotel 221

Stockholms läns landsting genom dess landstingsstyrelse, nedan kallat landstinget, får med anledning av Magnus Ljungkvists överklagande av landstingsfullmäktiges beslut den 21 december 2007, § 303, om ökad mångfald och konkurrens inom tandvården, inkomma med följande yttrande.

Beslutet

En minoritet av landstingsfullmäktige beslutade vid sammanträde den 11 december 2007 § 284, att återremittera ärendet om ökad mångfald och konkurrens inom tandvården till landstingsstyrelsen "i syfte att inhämta yttrande från Folktandvården AB, patientnämnden, hälso- och sjukvårdsnämnden med flera".

Ärendet behandlades med anledning av återremissen av landstingsstyrelsen den 19 december 2007 samt återkom för nytt beslut till fullmäktiges sammanträde den 21 december 2007. Fullmäktige beslutade vid detta tillfälle att bifalla landstingsstyrelsens förslag.

Överklagandet

Klaganden har som grund för överklagandet anfört att ärendet inte beretts i enlighet med kommunallagens 5 kap 36 § eftersom ingen beredning skett med anledning av fullmäktiges motivering till återremiss. Han menar att skälet till att ett beslut om återremiss ska motiveras är att visa på vilka ytterligare aspekter av ärendet som fullmäktige vill ha belyst men att det aktuella ärendet återkom till fullmäktige utan att någon av de aspekter som lyfts fram i motiveringen till återremissen var belysta. Yttranden saknades från Folktandvården AB, Patientnämnden och Hälso- och sjukvårdsnämnden. Enligt klaganden behandlades ärendet därför som en bordläggning och inte som en återremiss. Vidare har klaganden anfört att det inte finns skäl att avstå från att följa fullmäktiges motivering, även om majoriteten i fullmäktige anser att beslutet brådskar. I ärendet är det enligt

klaganden uppenbart att majoriteten inte haft en god planering, men detta utgör inte skäl nog att avstå från att fullfölja återremissen med dess klara motivering.

Inställning

Landstinget bestrider yrkandet om upphävande av beslutet. Klaganden har inte anfört några omständigheter som medför att beslutet är olagligt enligt 10 kap 8 § kommunallagen.

Rättslig reglering

Genom en ändring i 5 kap. 36 § kommunallagen som trädde i kraft den 1 juli 2002, infördes en möjlighet för en minoritet i landstingsfullmäktige att få ett ärende återremitterat. Den aktuella paragrafen innehöll sedan tidigare bestämmelser om minoritetsbeslut i fråga om bordläggning. Rätten till återremiss regleras på samma sätt som rätten till bordläggning. En återremiss innebär normalt att ett ärende överlämnas för ytterligare utredning till den nämnd som lagt förslaget. Beslutet ska motiveras.

Bordläggning av ett ärende innebär att beslut i det bordlagda ärendet avvaktas under en viss tid. Under denna tid får ärendet inte beredas ytterligare. Ett bordlagt ärende skall, om fullmäktige inte beslutar annat, behandlas på nästa sammanträde.

Som skäl för sitt förslag om att införa rätt till minoritetsåterremiss anförde regeringen följande i förarbetena till ändringen i kommunallagen (prop. 2001/02:80 s. 78).

Ett bordlagt ärende skall behandlas i oförändrat skick när det återkommer till fullmäktige. Skall konsekvenserna av ett ärende belysas bättre, djupare eller mer allsidigt genom ytterligare beredning, är därför bordläggning ingen framkomlig väg. Regeringen anser att en bestämmelse om rätt för en minoritet att få till stånd återremiss bör införas i kommunallagen på samma sätt som rätten till bordläggning regleras. En återremiss kan bidra till att fördjupa demokratin och motverka kortsiktigt framhastade beslut, utan att effektiviteten i berednings- och beslutsprocesserna försämras i allt för stor omfattning. Möjligheten till återremittering skapar också ett större utrymme för samtal och samråd och kan bidra till att ett ärende blir mer allsidigt belyst.

Vidare (a. prop s. 79) menade regeringen bl. a. att för att förhindra ren obstruktion bör det ... vara en uppgift för den politiska majoriteten att avgöra beredningens omfattning. Vidare att det är ... majoriteten som avgör när ärendet kan anses vara tillräckligt berett för att åter behandlas i fullmäktige.

I författningskommentaren (a. prop. s. 143) anges att ”med återremiss avses att ärendet skickas tillbaka till beredande organ”. Det kan vara en nämnd, en fullmäktigeberedning eller styrelsen. Det beredande organet skall därefter bereda ärendet på nytt och lämna ett förslag till beslut i ärendet”.

Slutligen anges att syftet med kravet på motivering (a. prop. s. 144) är att visa på vilka ytterligare aspekter av ärendet som *bör (kursiv här)* utredas av det beredande organet. Omfattningen av beredningsåtgärderna beslutas genom majoritetsbeslut. För att ärendet skall anses ha beretts fordras att någon nämnd eller beredning givits möjlighet att lämna synpunkter på ärendet.

Bemötande av omständigheter till stöd för överklagandet

Det här aktuella ärendet behandlades på nytt i landstingsstyrelsen innan det togs upp för slutligt beslut i landstingsfullmäktige.

Landstinget menar, mot bakgrund av vad som sägs i förarbetena, att bestämmelsen om minoritetens rätt till återremiss och motivering inte binder nämnden, i detta fall landstingsstyrelsen, för en viss, av minoriteten i sin motivering föreslagen, handläggning. Det är den politiska majoriteten som bestämmer beredningens omfattning och som således avgör när ärendet kan anses vara tillräckligt berett för att åter behandlas i landstingsfullmäktige. Frågan om åtgärder handlar om lämplighet och inte om laglighet.

Sammanfattning

Frågor om åtgärder inom ramen för beredningen är frågor om beredningens kvalitet och allsidighet utifrån en bedömning om vad som är lämpligt. Sådana bedömningar är inte olagliga och kan därmed inte medföra att beslutet upphävs. Klaganden har inte anfört något som innebär att det överklagade beslutet är olagligt. Inte heller finns det skäl att upphäva beslutet på annan grund enligt 10 kap. 8 §. Överklagandet bör därför lämnas utan bifall.

2